

както вториятъ пѣтникъ има готовността да извади хлѣба отъ торбата си, да го разчупи на нѣколко парчета и да извика всички наоколо си да хапнатъ заедно и да уталожатъ глада си, така и богатитѣ хора трѣбва широко да разтворятъ своитѣ торби съ злато, и да се ползватъ отъ това благо всички тѣхни братя и сѣпжници въ общия животъ. Обаче, много отъ съврѣменнитѣ богати хора не искатъ да знаятъ нищо за своитѣ братя, които се намиратъ въ лишения. Бѣднитѣ хора казватъ: „Богъ е създалъ свѣта така, че всички да се грижимъ едни за други, да си помагаме“. Разбогатѣятъ ли сѣщитѣ тия хора, тогава казватъ: „Всѣки трѣбва да работи, да се труди да изкарва прѣхраната си и да се грижи самъ за себе си“. Питамъ: кое е по-право отъ тия двѣ учения?—И двѣтъ сж прави. Всички хора трѣбва да живѣятъ заедно, и всѣки трѣбва да живѣе за себе си. Когато пѣтуваме прѣзъ бурна зимна нощъ, трѣбва да носимъ кутия съ кибритъ въ джоба си и хлѣбъ въ торбата си. Когато влизаме въ добръ уредени градове, съ хубави гостилници, трѣбва да носимъ торби пълни съ злато. Къмъ този законъ, именно, трѣбва да се свеждатъ отношенията на хората.

За кои хора се отнася този законъ? —За разумнитѣ хора. Когато хората не искатъ да услужватъ нѣкому, това подразбира, че този човѣкъ не заслужава тази услуга. Дѣйствително, има хора, които не заслужаватъ да имъ се услужва, но питамъ: какви сж тия хора? —Умрѣли. Само на умрѣлитѣ хора не може да се услужва. Ако въ дома на нѣкой човѣкъ донесатъ десетъ души умрѣли хора, какви услуги могатъ да имъ се направятъ? Може ли да имъ се наготви нѣщо?—Не може. За тия мъртви хора ще се направи по единъ ковчегъ, ще имъ се нареди едно церемониално погребение —нищо повече. При това, ако за погребението на всѣки одного трѣбва да се изхарчатъ по 10,000 лв., за десетъ души ще се употребятъ 100,000 лева. Ако пъкъ трѣбва да се услужи